

Sen Gidince

– Savaş · 02 Aralık 2015

“ bakışlarına ve gülüşüne tutunduğum kadına”

Sen gidince

Her şey çekip giderdi ardın sıra

Çekip giderdi ormanlar,

Kuş sürüleri, çocuk sesleri

Ve gün ışığını alıp giderdi güneş...

Çekip giderdi gökyüzü

Mehtaplı geceler

Ve yıldızlar sensizliğe kayar giderdi...

Sen gidince

Her şey çekip giderdi ardın sıra

Rüzgârlar, fırtınalar, dağlar, ovalar

Ve dalgalarını alıp sahillerden çekip giderdi deniz...

Sen gidince

Özgürlüğüm tutsaklığa dönüşür

Dağ başlarında yaktığımız ateşler söner giderdi

Yüreğime çığlar düşer, sensizliğe buz keserdim...

Sen gidince

Her şey çekip giderdi ardın sıra

Çiçeklerin boynu bükülür

Rengini, kokusunu rüzgârlara döker giderdi...

Sen gidince

Birlikte ısladığımız yağmurları alır giderdi bulutlar

Yüreğim yangın olur, susuzluğum, kuraklığım başlardı...

Sen gidince

Dudaklarından soluduğum her nefesi alıp giderdin benden

Ciğerlerimi yakan son nefesim

Felaketim olurdun...

Sen gidince

Gözyaşlarım tutuşur
damla damla yanardım sana
ve en rezil, en korkak
Ve en erkek halimle ağlardım ardın sıra...

Sen gidince
Yüreğime saplı bir hançer gibi
Her seferinde gülüşünü unutup giderdin bende
Ve gülüşün
Gülüşün yüreğimde saklı kalırdı...